

GIÓ ĐÃ ĐỔI CHIỀU..

Ngô Quốc Sĩ

Dân biểu tiểu bang Georgia ông Vernon Jones cho biết Tổng thống Trump đang làm việc “cực kỳ chăm chỉ để bảo đảm “extremely hard to make sure America is going to be healthy again.”

Hệ thống chính trị Hoa Kỳ là hệ thống dân chủ đa đảng, nhưng trên thực tế, hai đảng lớn Dân Chủ và Cộng Hòa đã thay nhau lãnh đạo nước Mỹ theo chủ trương, đường lối và chính sách riêng. Nói chung, tuy khác biệt, nhưng nước Mỹ vẫn tiến lên vị trí lãnh đạo thế giới với những căn bản cố hữu, là dân chủ, tự do và tiến bộ. Nhưng nhìn lại lịch sử trong giai đoạn gần đây, chính trường Hoa Kỳ đã trở nên sân khấu của những thủ đoạn chính trị không mấy trong sáng, nếu không nói bản thủ, làm cho nước Mỹ chia rẽ, dân Mỹ thất vọng ngao ngán.

Nói chung, Cộng Hòa là đảng truyền thống, với chủ trương khuynh hữu, bảo thủ, giữ vững giá trị căn bản cha ông đã theo đuổi từ thời lập quốc trong các lãnh vực kinh tế, chính trị, giáo dục cũng như xã hội. Trái lại, Dân Chủ có khuynh hướng khuynh tả, tự cho là cấp tiến, hướng về xã hội chủ nghĩa và toàn cầu hóa, đi tới thế giới đại đồng.

Từ những khác biệt về chủ trương đường lối căn bản đó, hai đảng đã vạch ra những chính sách khác nhau. Cộng Hòa nặng về đối ngoại, chú trọng quốc phòng và ngoại giao, làm cho nước Mỹ hùng mạnh xứng đáng vai trò lãnh đạo thế giới. Dân chủ trái lại, nặng về đối nội, chú trọng các vấn đề xã hội như trợ cấp, san bằng lợi tức, quyền lợi di dân...

Điểm đáng quan tâm là trong 2 thập niên vừa qua, đảng dân chủ đã biến thái, thay áo, đi sâu vào khuynh hướng cực tả, với những chính sách xa rời truyền thống nước Mỹ, trái ngược với nguyện vọng và viễn kiến của người Mỹ, đưa nước Mỹ vào tình trạng khủng hoảng, nếu không nói là điêu đứng mà nhiều người gọi đó là “đắm lầy”.

Trước hết, hai chục năm qua, nước Mỹ đã bị nạn khủng bố làm tổn thương nặng nề, tiêu biểu là thảm nạn 9/11 và các cuộc thảm sát người Mỹ tại Trung Đông và nhiều nơi khác trên thế giới. Bao người đã bị vùi chôn dưới tro tàn gạch vụn, hay bị cắt cổ dã man, banh xác với bom tự sát, mìn bẫy, hỏa tiễn..mà các chính quyền tiền nhiệm hầu như bó tay, nếu không nói là bất lực!

Tiếp đến, chính sách của đảng Dân Chủ bỏ ngỏ biên giới, đón nhận di dân bất hợp pháp, dành cho họ những quyền lợi tối đa về y tế, giáo dục và xã hội, đã tạo

nên tình trạng bất an, dung dưỡng tội phạm, ăn bám xã hội. Quả là bất công đối với những công dân nai lưng làm việc, đóng thuế và đóng góp tim óc để giúp nước Mỹ phát triển và hùng mạnh, phải hy sinh hạnh phúc cho những tên ăn bám và phá nát xã hội! Cứ nhìn vào những thành phố tươi đẹp nay biến thành “thánh cung” của tội phạm rác rưởi như San Francisco, Baltimore, Oakland, Chicago, Los Angeles..sẽ thấy đâu là mặt thật “toàn cầu không biên giới”.

Thêm vào đó, **phe dân chủ đã tung ra những đòn chính trị thâm hiểm, nhằm mục đích phế bỏ chính quyền hợp pháp hiện hành.** Nào là luận tội truất phế tổng thống mà không có lý do chính đáng và chứng cứ xác thực. Nào là đào sâu hận thù chủng tộc, gây chia rẽ, sử dụng chiêu bài công lý, chống kỳ thị, để tôn vinh tội phạm, cổ vũ bạo loạn, đốt nhà, hôi của, giết người, thành lập khu tự trị vô chính phủ, vô pháp và vô trật tự, phế bỏ cảnh sát và an ninh! Nào là dùng con Virus Vũ Hán để tạo hoảng loạn, nhốt dân chúng trong nhà, làm tê liệt mọi hoạt động thương mại, sản xuất, thể thao, giáo dục, tôn giáo, với mục đích là đẩy nền kinh tế xuống đáy vực hầu phế bỏ chính quyền đương nhiệm. Hãy nhìn vào Seattle, Portland, New York...sẽ thấy mặt trái của xã hội Hoa Kỳ hôm nay...

Đã thế, người ta còn nhẫn tâm đốt cờ Mỹ, phế bỏ những di tích lịch sử và những nét đẹp văn hóa truyền thống, đòi viết lại lịch sử Hoa Kỳ trong chiều hướng chống lại người da trắng, sỉ nhục các vị anh hùng đã có công lập quốc và hưng quốc. **Thử hỏi, ai mà không cảm thấy đau lòng** nhìn thấy các tượng đài Washington, Abraham Lincoln, Jefferson, Roosevelt bị kéo sập, xịt sơn và đốt cháy, liệng sông! Kể cả nghĩa trang Arlington, đài kỷ niệm thế chiến, họ cũng không từ!

Thêm vào đó, người ta còn để cho bọn cực tả xỏ mũi, kéo nước Mỹ trở lại thời hoang sơ tiền sử, kêu gọi hủy bỏ nền văn minh cơ khí, không than đá, dầu khí, điện lực, fracking, máy nổ, nói là để trong sạch hóa môi trường, mà thực chất chỉ là phản tiến hóa, đảo ngược dòng lịch sử. Thử hỏi, nếu phế bỏ điện lực dầu khí, thì còn đâu tiện nghi cuộc sống, còn đâu công nghệ tiên tiến, nói chi đến sức mạnh quân sự và chinh phục không gian?

Ngoài ra, người ta còn đòi phế bỏ chế độ tư bản đã từng đưa nước Mỹ lên vị trí siêu cường kinh tế, với chủ trương hủy bỏ đại công nghệ, tiêu diệt người giàu, để thay bằng xã hội chủ nghĩa, san bằng giai cấp, thế giới đại đồng, y hệt như chủ thuyết cộng sản đã từng gây bao thảm họa, hủy diệt con người, đã bị thế giới liệng vào sọt rác! Chẳng lẽ mọi người phải nghèo như nhau mới là bình đẳng, mới là hạnh phúc? Kinh nghiệm Nga Sô Đông Âu, trước đây và Bắc Hàn, Cuba, Venezulela hôm nay chưa đủ là bài học đó sao?

Nhận thức được những trái chiều lịch sử và tiến hóa đó, nhiều người đã thức tỉnh, lên tiếng chống lại chính sách tị nạn của đảng Dân Chủ hôm nay.

Trước tiên, phải kể tới trường hợp **bỏ đảng của Van Drew, dân biểu liên bang New Jersey**. Ông đã chống lại thủ đoạn luận tội truất phế tổng thống Trump một cách phi pháp, và đã nhận ra những sai trái của đảng dân chủ hôm nay, nên quyết định bỏ đảng Dân Chủ, đổi qua đảng Cộng Hòa, tuyên bố “đảng cộng hòa phù hợp với ông hơn.”

Tiếp đến, không thể không nói tới **đồng loạt bỏ đảng của 6 thị trưởng dân chủ tại Minnesota**, đúng là một đòn chí tử giáng xuống đảng Dân Chủ hôm nay. Xin kể tên thị trưởng Larry Cuffe-Virginia, John Champa-Chishom, Chuck Novak-Ely, Chris Swanson-Harbors, Robert Vlasavljevich-Eveleth, Andrea Zupancich-Babbitt. Họ đã rời đảng Dân Chủ với **bản tuyên bố nảy lửa**: “Hôm nay, chúng tôi không nhìn nhận đảng dân chủ..Đảng này đã quá thiên tả và không còn tranh đấu cho tầng lớp lao động. Những người lao động tại tiểu bang Minnesota đã bị thành phần cực đoan trong đảng dân chủ bỏ rơi. Chúng tôi không chọn để bỏ đảng, mà đảng Dân Chủ đã bỏ chúng tôi!”

Trường hợp Vernon Jones, dân biểu da đen tiểu bang Georgia, phải nói là tiếng nói trái chiều quá khảng khái và đầy tính thuyết phục. Ông đã thẳng thắn chỉ trích đảng Dân Chủ chỉ lợi dụng lá phiếu của người da màu mà không làm gì để cải thiện đời sống của họ. Phản biện luận điệu của đảng dân chủ cho rằng da trắng kỳ thị da đen, ông đã khảng định ngược lại: “Chúng tôi đang tự do. Chúng tôi là những người tự do với những tư tưởng tự do.Tôi là một phần trong sự phát triển lớn mạnh của cộng đồng da màu có tư tưởng độc lập.”

Còn phải kể thêm Kim Klacik, nữ ứng viên da đen trong chức vụ dân biểu liên bang Maryland, đã cực lực lên án đảng Dân Chủ và ông Biden, bỏ rơi da đen: “Biden nghĩ rằng, chúng tôi không thể suy nghĩ cho riêng chúng tôi? Rằng chính da màu định đoạt quan điểm chính trị của họ? Chúng tôi không tin những lời láo khoét đó nữa. Ông và đảng Dân Chủ đã bỏ rơi chúng tôi từ lâu.”

Ngoài ra, còn phải kể tới Candace Owen, nhà hoạt động chính trị da đen năng nổ, đã công khai chỉ trích lãnh đạo dân chủ khiếp nhược quỳ gối tôn vinh tội phạm George Floyd. Cô chủ trương Blexit, cổ vũ người da đen không nên bỏ phiếu cho đảng dân chủ, mà nên dồn phiếu cho tổng thống Trump. Cô khẳng quyết “Trump sẽ thắng cử, trừ khi phải bỏ phiếu bằng thư..”

Người ta còn nói tới hiện tượng “gậy ông đập lưng ông” trong nghịch lý nhiều vị

lãnh đạo dân chủ đã cổ vũ hay tham gia bạo loạn vốn được coi là “biểu tình ôn hòa” hay “Mùa hè tình yêu”, nay đã thắm đờn **Antifa và Black Lives Matter**. Tư gia nhiều người bị tấn công, đến nỗi phải dọn đi chỗ khác như thị trưởng Portland, hay phải xây hàng rào kiên cố ngăn bạo loạn như thống đốc Michigan! Thế mà vẫn chưa sáng mắt thì thật lạ lùng khó hiểu!

Hẳn có người muốn nhắc tới một số khuôn mặt Cộng Hòa cũng phản đảng và chống Trump, như *John McCain, Mitt Romney, gia đình Bush, Collin Powel, John Bolton*..*Thật ra, có một khác biệt lớn lao giữa sự ra đi của thành viên dân chủ với hiện tượng xé rào của cộng hòa. Những khuôn mặt cộng hòa xé rào nêu trên chỉ vì tư thù cá nhân, thua cuộc, ganh tị, hay bất mãn vì bị loại khỏi guồng máy chính quyền Trump. Họ đang bị dư luận phỉ nhổ!* Trái lại, những khuôn mặt dân chủ bỏ đảng, là vì nhận thức đúng đắn, tư duy chính trực và thức tỉnh đúng lúc mà Ven Jones gọi là “tư tưởng độc lập”. Họ đang được tôn vinh! Đó chẳng phải là sự tỉnh ngộ khôn ngoan, hợp tình hợp lý đó sao?

Chẳng còn gì phải nói thêm. Rõ ràng gió đã xoay chiều. Đảng Dân Chủ đã đánh mất niềm tin của người Mỹ nói chung, của người da màu nói riêng, đặc biệt là của đa số đảng viên, một thời theo đuổi “lý tưởng dân chủ”. Một luồng gió mới đang đem hy vọng tươi mát cho đảng Cộng Hòa và Tổng Thống Trump. Thế nên, không ai còn hoài nghi về chiến thắng của tổng thống Trump ngày 3 tháng 11 sắp tới. **Mong mọi người hoan hỉ thể hiện niềm tin của mình bằng lá phiếu, không phải bằng thư, mà bỏ vào thùng phiếu ngày lịch sử trọng đại này. Chiến thắng của tổng thống Trump chính là chiến thắng của nước Mỹ, của chính nghĩa quốc gia dân tộc, của lẽ phải và lương tri!** Thế chẳng là hy vọng chính đáng đó sao?